

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci žalobce **Ing. J. N.**, bytem H.-K., K. 111, zastoupeného Mgr. Vratislavem Urbáškem, advokátem se sídlem Praha 1, Národní 973/41, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne **21. 1. 2016**, č. j. **31718/ENV/15, 652/570/15**, ve věci výjimky ze zákazu obchodních činností s ohroženými druhy ,

t a k t o :

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jimiž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí

vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje (dále jen „správní orgán“) ze dne 16. 3. 2015, č. j. KUOK 28393/2015.

Uvedeným rozhodnutím správní orgán neudělil výjimku ze zákazu obchodních činností dle § 25 odst. 8 zák. č. 100/2004 Sb. o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), v platném znění ve spojení s čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 338/97 o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, v platném znění (dále v rozsudku jen „Nařízení“) pro jeden exemplář Amazona guildingii, identifikace: RL č. X (dále v rozsudku též „předmětný exemplář“). Správní orgán uzavřel, že žalobce ubezpečil výkonný orgán CITES, že chovné stádo (hejno) druhu Amazona guildingii je spravováno způsobem, který se prokázal jako schopný spolehlivě produkovat potomstvo druhé generace v kontrolovatelném prostředí, avšak dle správního orgánu je otázkou, jak, respektive na základě jakých dokladů se chovné hejno dostalo do České republiky s tím, že správní orgán po vyjádření vědeckého orgánu netvrdil, že by matka a rodiče otce předmětného exempláře byli z areálové země získáni nelegální cestou, avšak i přes výzvu správního orgánu žalobce neubezpečil výkonný orgán, že jejich původ je legální, tedy že by chovné stádo (hejno) bylo založeno v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání s tím, že ani registrace exempláře či udělení výjimky ze zákazu obchodních činností pro exemplář rodičovské samice není dokladem o legálním původu (legitimním získání) exempláře a že chovné hejno bylo získáno způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.

K odvolání žalobce žalovaný rozhodnutí správního orgánu potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím, přičemž k odvolacím námitkám žalobce uvedl, že Nařízení v čl. 8 odst. 1 zakazuje zde uvedené činnosti u všech exemplářů, bez rozdílu na tom, zda a jak byly získány, tedy i na exempláře získané legálně, přičemž jde o vyloučení těchto exemplářů z komerčních činností s tím, že za určitých podmínek může být povolena výjimka. V posuzované věci jde o výjimku dle čl. 8 odst. 3 písm. d) Nařízení, přičemž žadatel v takovém případě musí ubezpečit výkonný orgán CITES, že jde o exemplář papouška narozeného a odchovaného v zajetí, což je právní pojem definovaný v čl. 54 nařízení Komise (ES) č. 865/2006 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES) č. 338/97, ve znění opravy ze dne 11. 8. 2007 (dále v rozsudku jen „Prováděcí nařízení“) při splnění zde stanovených čtyř kumulativních podmínek. Žalobce dle žalovaného prokázal naplnění podmínky stanovené v bodu 4. čl. 54 prováděcího nařízení s tím, že správní orgán požadoval po žalobci doklady týkající se rodičů předmětného exempláře, tedy požadoval průkaz nezbytný pro splnění podmínky dané v bodu 2. čl. 54 Prováděcího nařízení. Změna postoje správního orgánu k posuzování splnění jiné podmínky byla žalobci řádně oznámena. Dle žalobce vystavení registračního listu ani vydaná výjimka ke komerčním činnostem legální původ neprokazuje s tím, že dle žalovaného nebylo přesné odmítnutí žádosti žalobce s tím, že výkonný orgán nebyl ubezpečen o legálním původu chovného hejna, když správní orgán vycházel ze stanoviska vědeckého orgánu, když v něm nevyřčeným, ale imanentně obsaženým argumentem je, že není vyloučeno, že matka předmětného exempláře a/či rodiče jeho otce byli získány způsobem, který byl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě, o čemž svědčí informace soustředěné orgány CITES v domovské zemi. Dle žalovaného

základním stavem daným Nařízením je zákaz obchodních činností s tím, že tímto je vyloučen stav, kterého se dovolává žalobce, tedy, kdo drží exemplář legálně, popř. komu nelze nelegálnost prokázat, na toho se zákaz nevztahuje, neboť prolomit takový zákaz lze jen výjimkou, již lze udělit případ od případu, tedy ojediněle. Okolnost, že držitel nemůže prokázat okolnost původu předků, není nepřípustným nemožným důkazem, neboť jinak by udělení výjimky z tohoto důvodu bylo v rozporu s cíli evropské legislativy a důsledkem daného zákazu a toho, že výjimky se udělují případ od případu, a to pouze v případech jednoznačného prokázání potřebných podmínek. Upozornění správního orgánu na možnost žádat o jinou výjimku není nezákonným nátlakem, ale jde o informaci, že k úspěšnému výsledku se lze dostat touto cestou, což však nelze automaticky považovat za skutečnost, že tato výjimka bude udělena.

B. Žalobní body

Žalobce v žalobě navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného s odůvodněním, že prokázal splnění podmínek daných čl. 54 bod 4. Prováděcího nařízení a ubezpečil výkonný orgán CITES, že se předmětný exemplář narodil a byl odchován v zajetí v souladu se všemi podmínkami čl. 54 Prováděcího nařízení a prokázal legální původ rodičů předmětného exempláře. Za nezákonnou považuje argumentaci Agentury ochrany přírody a krajiny (dále v rozsudku též „AOPK“), jako vědeckého orgánu CITES, že exempláře Amazona guildingii žalobce patří mezi exempláře v ČR, u kterých se neprokázal legální vývoz ze země původu, neboť se nikdy neprokázal nelegální dovoz exemplářů ve vlastnictví žalobce, když AOPK pomíjí fakt, že všechny exempláře žalobce byly na území ČR dovezeny do roku 1992, tedy před platností úmluvy CITES (*Úmluva o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin, vyhlášená sdělením federálního ministerstva zahraničních věcí č. 572/1992 Sb. – dále jen „Úmluva CITES“ – pozn. soudu*) a žalobce je zcela legálně nabyt dne 10. 9. 1997. Dále v žalobě namítal, že správní orgán, ani žalovaný neuvedli, jaké právní normy měly být v době dovozu rodičovských exemplářů porušeny, nebo čím byl dovoz rodičovských exemplářů újmu příslušného druhu ve volné přírodě s tím, že správní orgán ani žalovaný nemohou při posuzování splnění podmínky dle čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení hodnotit, jakým způsobem se exempláře dostaly do ČR, když k tomu došlo před 10. 9. 1997 a mimo vliv žalobce, když i přesto žalobce prokázal, že oba rodičovské exempláře, resp. samice a rodiče samce, byly chovány v zajetí v ČR před 16. 3. 1992, tedy před účinností Úmluvy CITES a žalobce tyto exempláře získal plně v souladu s právními předpisy. Dle žalobce je zcela irelevantní, zda matka nebo rodiče otce exempláře byli narozeni a odchováni v zajetí či nikoliv s tím, že tyto exempláře se nacházely na území ČR ještě před účinností Úmluvy CITES, jinak by jim nebyla vydána výjimka ze zákazu obchodních činností dle čl. 8 odst. 3 Nařízení. Dle žalobce potomstvo exempláře dovezeného před účinností Úmluvy CITES nemůže být diskvalifikováno jen proto, že již není možné doložit, jak se tento rodičovský exemplář vyskytl na území ČR, tedy zda dovozem či narozením v zajetí, to vše za situace, kdy v době nabytí rodičovského exempláře právní předpisy žádné takové důkazy o původu nepožadovaly a chovatelé si je tedy neopatřovali, resp. neuchovávali. Současně žalobce v žalobě zdůraznil, že do červené knihy ohrožených

druhů byl Amazoňan guildingii zapsán až v roce 1988 a je tedy otazné, zda v době dovozu do ČR byl vůbec exemplář evidován v seznamu CITES I. Dle žalobce by aprobační postup správního orgánu byli vyřazeny z ekonomických činností všichni potomci exemplářů dovezených před účinností Úmluvy CITES, což by mělo nepochybně nežádoucí dopad pro volně žijící populaci a takový postup by byl zcela proti smyslu samotné Úmluvy CITES, kterým je dle žalobce chránit volně žijící populace ohrožených druhů s tím, že nepřiměřeně tvrdý postup správních orgánů omezuje či dokonce likviduje chovy jako takové, neboť se jedná o záslušnou, ale též drahou záležitost. Postup správního orgánu a žalovaného, který nabídl žalobci jiný druh výjimky, považuje žalobce za právně nemožný a je otázkou, zda se správní orgány nedopustily nezákonného nátlaku na žalobce, přimět jej k jinému postupu, než který požadoval. Žalobce současně v žalobě vytkl žalovanému, že původně správní orgán nepovažoval za splněnou podmínku dle čl. 54 bod 4. Prováděcího nařízení a splnění podmínky dle čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení nebylo vůbec sporné.

C. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta a k jednotlivým žalobním bodům uvedl následující. Z rozhodnutí správního orgánu i žalovaného vyplývá, proč bylo odepřeno povolit žalobci výjimku, a to z právních důvodů. V průběhu nového projednání bylo nejdříve zkoumáno splnění druhé podmínky čl. 54 bod 4. Prováděcího nařízení, posléze byla žalobci zaslána výzva ze dne 20. 2. 2015, č. j. KUOK 18657/2015, kterou bylo žalobci jednoznačně sděleno, že je zkoumána podmínka daná čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení s tím, že kritéria daná čl. 54 Prováděcího nařízení musejí být splněna všechna a dojde-li ke zjištění, že není naplněno jedno, není třeba zkoumat další a tedy z toho, že v dřívějším rozhodnutí, posléze zrušené soudem, bylo zkoumáno splnění jiného kritéria, nic nevyplývá. Dle čl. 8 Nařízení a čl. 54 Prováděcího nařízení jsou u exemplářů druhů zařazených do Přílohy A zakázány obchodní činnosti zde uvedené a jen případ od případu lze povolit výjimku z několika důvodů, rovněž dle čl. 8 odst. 3 písm. d) Nařízení, že se jedná o exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí, za které je dle čl. 54 Prováděcího nařízení možné považovat pouze takové, které kumulativně splní kritéria uvedená ve všech čtyřech bodech, přičemž v řízení bylo zjištěno, že žalobce nesplnil kritérium dle čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení, které má dvě části a žalobce neprokázal splnění druhé části, tedy že chovné stádo bylo založeno způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě. Druh Amazona guildingii patří mezi nejprísněji chráněné druhy, je zařazen do Přílohy I Úmluvy CITES a do Přílohy A Nařízení, přičemž obchod s exempláři těchto druhů musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití a může být povolován jen za výjimečných okolností. Údaje o původu daného exempláře jsou zachycené v registračních listech a jde o údaje, které sdělili držitelé při registraci, aniž byla zkoumána jejich správnost a registrační list tak neslouží k prokázání legálního důvodu z hlediska CITES, ani původ nelegitimizuje. Nelze tak vyloučit původ matky a rodičovského páru otce předmětného exempláře z volné přírody, to za situace, kdy žalobce poukazuje na legálnost prodeje a sám tvrdí, že založení chovného stáda způsobem, který není na újmu přežití druhu ve volné přírodě, není schopen prokázat. Zda jde o důkaz nemožný či nikoliv není rozhodné.

Tvrzení žalobce, že papoušci mohly být vyvezeny z území státu Sv. Vincent a Grenadiny před jejich přistoupením k Úmluvě CITES je spekulativní, nevyvracející možnost, že byli odchyceni ve volné přírodě (či odebrána jejich vejce), z tohoto důvodu s udělením výjimky nesouhlasil též vědecký orgán CITES.

D. Replika žalobce

V replice žalobce uvedl, že ubezpečil výkonný orgán CITES, že se předmětný exemplář narodil a byl odchován v zajetí v souladu se všemi podmínkami čl. 54 Prováděcího nařízení, prokázal, že oba rodičovské exempláře, resp. samice a rodiče samce, byly odchovány v zajetí na území ČR již před 16. 3. 1992 a prokázal legální původ rodičů exempláře s tím, že žalobce splnil řádně a včas veškeré povinnosti pro udělení výjimky ze zákazu obchodních činností s tím, že neznámý původ matky a rodičů otce exempláře před přistoupením k Úmluvě CITES není rozhodný pro udělení výjimky ze zákazu obchodních činností. Dále žalobce zopakoval argumentaci uvedenou v žalobě.

E. Obsah správního spisu

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal 28. 6. 2009 dle Nařízení žádost o vynětí předmětného exempláře (Amazona guildingii, reg. č. ... 1,0, nar. ... v Brodku, ČR) dle přílohy A ze zákazů týkajících se komerčních činností dle čl. 8 odst. 1 Nařízení s tím, že se jedná o exemplář narozený a odchovaný v zajetí (původ F). K žádosti připojil registrační list předmětného exempláře, ze kterého se podává, že předmětný exemplář byl registrován Krajským úřadem Olomouckého kraje dne 16. 7. 2009 dle § 23 zákona o obchodování s ohroženými druhy s tím, že registrační list není potvrzením o zákonném původu exempláře. Současně žalobce k žádosti připojil registrační list matky předmětného exempláře ze dne 24. 8. 1998 č. j. ŽP 1450/98/24, ze kterého se podává: místo narození matky pravděpodobně ČR, datum získání 1992, neznámý původ (U), pohlaví 0,1, kroužek č. X s tím, že dne 4. 9. 1998 byla provedena změna vlastníka matky z J. R. na žalobce a registrační list otce předmětného exempláře ze dne 12. 7. 1999 č. X, ze kterého se podává: místo narození otce Česká republika, datum získání 10. 4. 1999 s tím, že se jedná o exemplář narozený a odchovaný v zajetí (původ F). Správní orgán po podání žádosti požádal AOPK o stanovisko k žádosti o udělení výjimky s tím, že AOPK podala stanovisko dne 31. 7. 2009, ve kterém nesouhlasila s udělením výjimky ze zákazu obchodních činností s odůvodněním, že předmětný exemplář je endemickým druhem ostrova Sv. Vincent v Karibiku a v současné době je početnost populace tohoto druhu odhadována kolem 700 jedinců s tím, že v devadesátých letech 20. století docházelo k nárůstu nelegálních vývozů, především vajec, přičemž mezinárodní obchod je od roku 1975 velmi vzácný, když Česká republika je vedena v Plánu na ochranu tohoto druhu vypracovaném L. P. F. v souvislosti s nelegálním obchodem s tím, že AOPK je známo držení několika jedinců u chovatelů v ČR, avšak nikdy nebyl prokázán jejich legální původ (resp. legální vývoz ze země původu) a je tak třeba trvat na důsledném prokázání legálního původu rodičovských exemplářů doložením podrobnějších informací o jejich legálním původu a u rodičů samce předmětného exempláře je třeba doložit rodné listy rodičů tohoto samce s tím, že původ samice exempláře je AOPK zcela neznámý, přičemž, pokud by byly předloženy hodnověrné informace o legálním původu rodičovských

exemplářů, pak AOPK trvala na provedení DNA analýzy k prokázání paternity rodičovského páru.

Následně správní orgán rozhodnutí ze dne 1. 9. 2009, č. j. KUOK 85298/2009 zamítl žádost žalobce o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností k předmětnému exempláři s odůvodněním, že žalobce neubezpečil dle čl. 54 Prováděcího nařízení výkonný orgán, že se daný exemplář narodil a byl odchován v zajetí v souladu s čl. 54 Prováděcího nařízení. Uvedené rozhodnutí správního orgánu bylo následně k odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 8. 12. 2009, č. j. 6288/570/09 81828/ENV/09 s tím, že odvolání žalobce bylo odmítnuto. O správní žalobě proti tomuto rozhodnutí žalovaného bylo rozhodnuto Městským soudem v Praze, a to rozsudkem ze dne 15. 4. 2014, č. j. 6 A 30/2010 – 65, kterým byla žaloba zamítnuta. Na základě kasační stížnosti žalobce následně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6As 127/2014-28 zrušil uvedený rozsudek Městského soudu v Praze, tak jako rozhodnutí správních orgánů se závěrem, že jednotlivé podmínky stanovené v čl. 54 Prováděcího nařízení mají kumulativní charakter a ustanovení bodu 4. čl. 54 Prováděcího nařízení obsahuje další dva požadavky, které jsou však formulovány alternativně - chovné stádo (hejno) samo v kontrolovaném prostředí vyprodukovalo potomstvo druhé nebo další generace (F2, F3 atd.) *nebo* je spravováno způsobem, který se prokázal jako schopný spolehlivě produkovat potomstvo druhé generace v kontrolovaném prostředí. Z hlediska výrokové logiky je pak zřejmé, že ke splnění celé podmínky bodu 4. čl. 54 Prováděcího nařízení postačí splnit kterýkoliv z alternativně vyjádřených požadavků obsažených v tomto bodu.

Po zrušení správních rozhodnutí správní orgán vyzval žalobce, aby jej jako výkonný orgán CITES ubezpečil, že chovné stádo druhu Amazona guildingii je spravováno způsobem, který se prokázal jako schopný spolehlivě produkovat potomstvo druhé generace v kontrolovatelném prostředí. K výzvě správního orgánu žalobce doložil kopie článků týkajících se jeho chovatelského prostředí. Dále předložil registrační listy rodičů samce předmětného exempláře, ze kterých se podává, že otec otce předmětného exempláře má vedeno: kroužek č. X, místo narození pravděpodobně ČR, původ neznámý (RL ze dne ..., č. j. ŽP 1448/98/22) a matka otce má vedeno: kroužek č. X, místo narození pravděpodobně ČR, původ neznámý (RL ze dne ..., č. j. ŽP 1451/98/25) a protokol o kontrole ČIŽP ze dne 20. 8. 1998, ze kterého se podává, že u J. R. byla provedena kontrola chovu Amazona guildingii, a to konkrétně exemplářů pod označením CZ X, CZ X, CZ X a CZ X s tím, že budou vystaveny registrační listy, avšak u původu bude zapsáno „U“ neznámý původ a ten bude řešen později. Dále žalobce předložil kopii kupní smlouvy ze dne 16. 3. 1992, ze které se podává, že J. R. koupil od A. F. 4 ks papoušků amazoňan ohnivý za cenu 2.200.000 Kč a dále kopii kupní smlouvy ze dne 10. 9. 1997, ze které se podává, že žalobce koupil od J. R. 4 ks papoušků amazoňan ohnivý č. CZ X, CZ X, CZ X a CZ X za cenu 2.400.000 Kč. Jak se podává z registračních listů uvedených papoušků, byla změna jejich majitele v registračních listech řádně vyznačena. Žádostí ze dne 20. 2. 2015 správní orgán sdělil žalobci, že ubezpečil výkonný orgán CITES dle čl. 54 bod 4. Prováděcího nařízení a byl upozorněn na ubezpečení, které se musí výkonnému orgánu dostat dle čl. 54 bod 2. Prováděcího

nařízení a požádal žalobce o zaslání dokladů týkajících se rodičů předmětného exempláře, a které by výkonný orgán ubezpečily, že rodičovské exempláře byly získány v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání a způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě a současně jej upozornil na možnost žádat výjimku z obchodních činností dle čl. 8 odst. 3 písm. f) Nařízení.

Následně správní orgán vydal dne 16. 3. 2015 rozhodnutí č. j. KUOK 28393/2015, které bylo potvrzeno touto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného.

F. Relevantní právní úprava

Podle § 25 odst. 8 zákona č. 100/2004 Sb., ve znění účinném ke dni podání žádosti žalobce, zajišťují krajské úřady mimo jiné výkon činností dalšího výkonného orgánu podle práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů a tohoto zákona tím, že udělují výjimky ze zákazu obchodních činností s exempláři.

Podle čl. 8 Nařízení

1. Nákup, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů druhů zařazených do přílohy A **je zakázáno**.
2. Členské státy mohou zakázat držení exemplářů, zejména živých zvířat druhů zařazených do přílohy A.
3. V souladu s požadavky jiných právních předpisů Společenství o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin **může být** ze zákazů uvedených v odstavci 1 **udělena případ od případu výjimka** ve formě příslušného potvrzení vydaného výkonným orgánem členského státu, ve kterém se exempláře nacházejí, pokud:
 - a) byly dané exempláře získány ve Společenství nebo do něho dovezeny dříve, než se ustanovení týkající se druhů zařazených do přílohy I úmluvy nebo do přílohy C1 nařízení (EHS) č. 3626/82 nebo do přílohy A stala pro dané exempláře použitelnými; nebo
 - b) se jedná o exempláře získané před více než 50 lety; nebo
 - c) byly exempláře dovezeny do Společenství v souladu s ustanoveními tohoto nařízení a mají být používány k účelům, které neohrožují přežití dotyčných druhů; nebo
 - d) se jedná o exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí nebo uměle vypěstované exempláře rostlinných druhů, případně pokud jde o části nebo odvozeniny takových exemplářů; nebo
 - e) jsou dané exempláře za výjimečných okolností potřebné pro pokrok vědeckého poznání nebo k nezbytným biomedicínským účelům podle směrnice Rady 86/609/EHS ze dne 24. listopadu 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se ochrany zvířat používaných pro pokusné a jiné vědecké účely, kdy se ukáže, že daný druh je jediným vhodným druhem pro takové účely, a kdy nejsou k dispozici žádné exempláře daného druhu, které se narodily a byly odchovány v zajetí; nebo

- f) jsou dané exempláře určeny k chovatelským nebo pěstitelským účelům, které přinesou užitek pro zachování dotyčných druhů; nebo
- g) jsou dané exempláře určeny k výzkumným nebo vzdělávacím účelům zaměřeným na ochranu nebo zachování daných druhů; nebo
- h) dané exempláře pocházejí z některého členského státu a byly získány z volné přírody v souladu s platnými právními předpisy tohoto členského státu.

Podle čl. 1 bod 3. Prováděcího nařízení pro účely tohoto nařízení se kromě definic stanovených v článku 2 nařízení (ES) č. 338/97 použijí rovněž tyto definice: „chovným stádem (hejnem)“ se rozumějí všichni živočichové v chovném zařízení, kteří jsou používáni k rozmnožování.

Podle čl. 54 Prováděcího nařízení ve znění tiskové opravy uveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie L 166 ze dne 19. června 2006 aniž je dotčen článek 55, exemplář živočišného druhu je možné považovat za exemplář narozený a odchovaný v zajetí pouze tehdy, jestliže je příslušný výkonný orgán po konzultaci s příslušným vědeckým orgánem členského státu ubezpečen, že jsou splněna tato kritéria:

1. exemplář je potomstvem nebo je odvozen z potomstva narozeného nebo jinak vyprodukovaného v kontrolovaném prostředí za některé z těchto kategorií rodičů:
 - a) z rodičů, kteří kopulovali nebo jejichž gamety byly jinak přeneseny v kontrolovaném prostředí, jestliže se jedná o pohlavní rozmnožování;
 - b) z rodičů, kteří se nacházeli v kontrolovaném prostředí, když započal vývoj potomstva, jestliže se jedná o nepohlavní rozmnožování;
2. chovné stádo (hejno) bylo založeno v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání a způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě;
3. chovné stádo (hejno) je udržováno bez doplňování exemplářů z volné přírody, s výjimkou příležitostného doplňování živočichy, vejci nebo gametami, v souladu s platnými zákonnými ustanoveními a způsobem, který není na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě, pouze pro jeden nebo více z těchto účelů:
 - a) pro zabránění nebo zmírnění škodlivého vlivu příbuzenské plemenitby, přičemž objem takového doplňování je dán potřebou nového genetického materiálu;
 - b) k použití zabavených živočichů v souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (ES) č. 338/97;
 - c) výjimečně k použití jako chovné stádo (hejno);
4. chovné stádo (hejno) samo v kontrolovaném prostředí vyprodukovalo potomstvo druhé nebo další generace (F2, F3 atd.) nebo je spravováno způsobem, který se prokázal jako schopný spolehlivě produkovat potomstvo druhé generace v kontrolovaném prostředí.

Podle § 54 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění účinném ke dni 10. 9. 1997 kdo drží, nabízí k prodeji nebo zpracovává zvláště chráněnou rostlinu, zvláště chráněného živočicha nebo rostlinu a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv (§ 5 odst. 6), je povinen na výzvu orgánu ochrany přírody prokázat povolený způsob jejich nabytí (povoleným dovozem, povoleným chovem a sběrem, pěstováním v kultuře apod.). Bez prokázání původu je zakázáno zvláště chráněnou rostlinu, zvláště chráněného živočicha nebo rostlinu

a živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv držet, nabízet k prodeji nebo je zpracovávat.

Podle čl. II. odst. 1 Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a rostlin (sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 572/1992 Sb.) Příloha I zahrnuje všechny druhy ohrožené vyhubením, které jsou nebo mohou být obchodem nepříznivě ovlivňovány. Obchod s exempláři těchto druhů musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití, a může být povolován jen za výjimečných okolností.

G. Právní posouzení krajským soudem

Papoušek druhu *Amazona guildingii* je živočich zapsaný v Příloze A Nařízení (Psittaciformes – str. L 61/45 Úředního věstníku), a tedy je zapsán v Příloze I. Úmluvy CITES (srov. čl. 3 odst. 1. Nařízení). Uvedený seznam zahrnuje všechny druhy ohrožené vyhubením, které jsou nebo mohou být obchodem nepříznivě ovlivňovány. Obchod s exempláři těchto druhů musí být předmětem zvlášť přísných opatření, aby nadále neohrožoval jejich přežití, a může být povolován jen za výjimečných okolností. K zajištění ochrany těchto druhů ve smyslu Úmluvy CITES přímo aplikovatelný předpis EU (čl. 8 odst. 1 Nařízení) zakázal na území EU nákup, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů. Pouze zcela výjimečně umožňuje uvedené Nařízení udělit výjimku z tohoto zákazu za splnění předem stanovených podmínek. Výjimku tak lze udělit mj. pro exempláře živočišných druhů narozené a odchované v zajetí, přičemž co se s pohledu výjimky považuje za exemplář narozený a odchovaný v zajetí upravuje čl. 54 Prováděcího nařízení.

Základní zásadou tak je úplný zákaz činností uvedených v čl. 8 odst. 1 Nařízení u exemplářů zapsaných v příloze A Nařízení bez ohledu na jejich původ s tím, že jen ve výjimečných důvodech lze povolit výjimku z tohoto zákazu. Jelikož se však jedná o výjimky z obecného zákazu, je třeba ustanovení o výjimkách vykládat restriktivně při respektování důvodů, které k takovému zakazu vedly (srov. Preambuli Nařízení).

Nařízení vstoupilo v účinnost dne 1. 7. 1997, tedy v době, kdy ČR nebyla členským státem EU (resp. Evropských společenství) a tudíž úprava zde uvedená se na právní vztahy k exemplářům obchodovaným před vstupem ČR do EU nemohla použít. Ode dne vstupu ČR do Evropské unie (dnem 1. 5. 2004) se Nařízení stalo přímo aplikovatelné i na území ČR. Prováděcí nařízení se pak stalo přímo aplikovatelným na území ČR dnem 10. 7. 2006 (srov. čl. 75 Prováděcího nařízení) s tím, že předchozí prováděcí nařízení (nařízení ES č. 1808/2001 bylo zrušeno). Zrušené nařízení Komise (ES) č. 1808/2001 upravovalo definici exempláře narozeného a odchovaného v zajetí v čl. 24, který svým obsahem byl prakticky stejný s čl. 54 Prováděcího nařízení. Jinak řečeno, pokud podal žadatel žádost o výjimku z obchodních činností, pak od 1. 5. 2004 tak musel učinit v souladu s Nařízením ve spojení s prováděcím nařízením rozhodným v době podání žádosti.

Před vstupem ČR do EU platil pro regulaci obchodu s exempláři ohrožených druhů (vč. druhů zapsaných v příloze I. Úmluvy) zák. č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny (účinný od 1. 6. 1992) a dále zák. č. 16/1997 Sb. o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně a doplnění zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Před přistoupením k Úmluvě CITES (28. 5. 1992) pak na území ČR platila úprava daná zák. č. 40/1956 Sb. o Státní ochraně přírody, který však podmínky obchodování s chráněnými živočichy neupravoval.

Podmínky stanovené v čl. 54 Prováděcího nařízení jsou kumulativní a pro vyhovění žádosti musí být všechny splněny současně. V rozsudku ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6As 127/2014-28 Nejvyšší správní soud uzavřel, že jednotlivé podmínky dané čl. 54 Prováděcího nařízení mají kumulativní charakter, přičemž je nepochybné, že lze udělení výjimky odepřít při nesplnění byť jenom jediné z těchto podmínek.

Z uvedeného se tak podává, že výkonnému orgánu postačuje k zamítnutí žádosti o udělení výjimky zjištění, že není splněna byť jen jedna ze stanovených podmínek. Za situace, kdy výkonný orgán shledá, že není splněna byť jen jedna z kumulativně stanovených podmínek, nemusí se již dále zabývat splněním ostatních podmínek pro udělení výjimky, neboť i kdyby je shledal naplněné, na jeho zamítavém rozhodnutí by to nemohlo ničeho změnit, byť by jistě bylo z pohledu rozhodování o výjimkách ze zákazu obchodních činností vhodnější vypořádat se všemi podmínkami danými čl. 54 Prováděcího nařízení najednou. Nezabýval-li se však výkonný orgán ve svém zamítavém rozhodnutí ostatními podmínkami, znamená to pak v procesu nového projednávání žádosti o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností v případě zrušení zamítavého rozhodnutí, že v novém řízení může výkonný orgán posuzovat ostatní kumulativně stanovené podmínky a své případně opětovně zamítavé rozhodnutí založit na nesplnění jiné kumulativně stanovené podmínky, než té, na základě jejíž nesplnění byla žádost prvně zamítnuta. To však předpokládá, že se změnou svého náhledu řádně seznámí žadatele a dá mu možnost na tuto změnu adekvátně reagovat.

Ze srovnání jazykových znění hypotézy čl. 54 Prováděcího nařízení¹⁾ pak vyplývá, že pojem „ubezpečen“ je třeba vykládat ve smyslu prokázání, tedy, že žadatel doloží (prokáže) splnění podmínek daných čl. 54 Prováděcího nařízení bez rozumných pochybností tak, že výkonný orgán nabude jistoty (přesvědčení) o tom, že podmínky čl. 54 Prováděcího nařízení jsou splněny, to vše po konzultaci s vědeckým orgánem. Důkazní břemeno ohledně prokázání splnění podmínek daných čl. 54 Prováděcího nařízení pak zásadně leží na žadateli.

1) anglické
francouzské
chorvatské
německé
nizozemské

is satisfied
a la certitude
uvjeri
nachgewiesen wird
is aangetoond

polské
slovenské
slovinské
španělské

jest przekonany
presvedčil
prepriča
tiene la certeza

Vědecký orgán CITES (v ČR je jím AOPK) plní funkci vědecké instituce, nerozhoduje o právech a povinnostech adresátů veřejné správy, správním orgánům poskytuje odborné předpoklady pro jejich činnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, uveřejněný na www.nssoud.cz), přičemž však stanovisko vědeckého orgánu CITES není závazným stanoviskem (§ 149 s. ř.) a není absolutně nezpochybnitelné. Správní soudy však nejsou oprávněny přezkoumávat stanovisko vědeckého orgánu po odborné stránce, avšak tato stanoviska nestojí zcela mimo soudní přezkum, když správní soudy jsou oprávněny posoudit, zda stanovisko vědeckého orgánu je dostatečně logicky a přesvědčivě odůvodněno a zda nepřekračuje obecný zákaz libovůle a svévole (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 6As 80/2012-52, uveřejněný na www.nssoud.cz).

Krajský soud se s ohledem na žalobní body nezabýval u žalobce splněním podmínky dle čl. 54 bod 1., 3. a 4. Prováděcího nařízení, neboť tyto nebyly žalobou napadeny (nadto se z obsahu správního spisu podává, že správní orgán se podmínkami danými body 1. a 3. nezabýval a podmínku danou bodem 4. shledal za naplněnou) a zaměřil se na splnění podmínky dané čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení. Pokud žalobce v žalobě napadal skutečnost, že správní orgán, potažmo žalovaný původně jeho žádost zamítl pro neprokázání splnění podmínky dané čl. 54 bod 4. Prováděcího nařízení a v novém řízení pro neprokázání splnění podmínky dané čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení, ačkoliv v prvních rozhodnutích (před jejich zrušením Nejvyšším správním soudem) žalobci nic ohledně nesplnění podmínky dle čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení vytčeno nebylo, považuje krajský soud za vhodné odkázat na výše uvedené s tím, že správním orgánům k zamítnutí žádosti žalobce postačoval závěr, že není splněna jedna z kumulativně daných podmínek a nemusely se zabývat naplněním podmínek ostatních. V dalším řízení po zrušení tak nic nebránilo správním orgánům, aby se zabývaly splněním i dalších v čl. 54 Prováděcího nařízení stanovených podmínek. Ostatně správní orgán žalobce před vydáním rozhodnutí upozornil na skutečnost, že se bude podmínkou danou v čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení zabývat.

Uvedená podmínka v sobě obsahuje dvě části, které musejí být splněny současně (což vyplývá s použitím slučovací spojky „a“, která je použita i v ostatních jazykových verzích uvedeného Prováděcího nařízení), tedy, že *chovné stádo (hejno) bylo založeno v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání a způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě*. Není-li prokázána žadatelem byť jen jedna z uvedených částí, pak nelze mít uvedenou podmínku za prokázanou (nemůže být učiněn závěr, že výkonný orgán byl ubezpečen) a žádost musí být zamítnuta. Z uvedené podmínky pak dle závěru krajského soudu vyplývá, že žadatel sice může nabyt exemplář v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době jeho získání, avšak může se tak stát způsobem, který je na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě, tedy jinak řečeno legální nabytí exempláře podle zákonných ustanovení nevylučuje jeho nabytí způsobem, který je na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě. Uvedená podmínka se pak týká celého chovného stáda (hejna) nikoliv jen tohoto exempláře, ohledně kterého se žádá výjimka ze zákazu obchodních činností.

V posuzované věci se jedná o exemplář papouška druhu Amazona guildingii, tedy papouška, u kterého je stanoven obecně zákaz z obchodních činností dle čl. 8 odst. 1 Nařízení, avšak za přesně stanovených podmínek může být příslušným výkonným orgánem CITES udělena výjimka z obchodních činností, mj. dle čl. 8 odst. 3 písm. d) Nařízení. Z obsahu správního spisu vyplývá, že předmětný exemplář byl narozen a odchován v zajetí, což ostatně nikdo ani v řízení nezpochybňoval. Aby však bylo možno na předmětný exemplář pohlížet jako na exemplář narozený a odchovaný v zajetí ve smyslu čl. 8 odst. 3 písm. d) Nařízení a mohla by tak být udělena výjimka z obchodních činností, musí být u něj splněny všechny kumulativně stanovené podmínky dané čl. 54 Prováděcího nařízení. S ohledem na výše uvedené a na žalobou vymezené body se krajský soud zabýval tím, zda-li *chovné stádo (hejno) bylo založeno v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání a způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.*

Z obsahu správního spisu se dále podává, že nejpozději ke dni 16. 3. 1992 se na území ČR nacházely 4 kusy papoušků druhu Amazona guildingii, a to ve vlastnictví A. F., když ve spojení k protokolem o kontrole ČIŽP ze dne 20. 8. 1998 lze uzavřít, že se jednalo o papoušky ozn. CZ X (otec otec předmětného exempláře dle RL ze dne ..., č. j. ŽP 1448/98/22), CZ X, CZ X (matka předmětného exempláře dle RL ze dne ..., č. j. ŽP 1450/98/24) a CZ 1248 (matka otce předmětného exempláře dle RL ze dne ..., č. j. ŽP 1451/98/25) s tím, že z uvedených registračních listů se podává, že původ u papoušků ozn. CZ X, CZ X a CZ X je neznámý, přičemž původ nebyl řešen ani při kontrole chovu dne 20. 8. 1998. Z žalobcem předložených registračních listů otce předmětného exempláře (ze dne 12. 7. 1999, č. 473) a předmětného exempláře (ze dne 16. 7. 2009) se pak podává, že předmětný exemplář a jeho otec se narodili a byli odchováni v zajetí. Lze tak uzavřít, že předmětný exemplář, jeho otec a matka a dále rodiče otce tvoří chovné stádo (hejno) ve smyslu Prováděcího nařízení. Správní orgány tak správně zkoumaly splnění podmínky dané čl. 54 bod 2. Prováděcím nařízením ve vztahu k celému chovnému stádu (hejnu), tedy správně zkoumaly, zda celé hejno bylo založeno v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání a způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě. Za takové situace je zkoumání původu celého chovného hejna přípustné, avšak toliko ve vztahu k zákonným ustanovením platnými v době jeho získání.

Ke dni 16. 3. 1992 nebyla ČR signatářem Úmluvy CITES, resp. Úmluva CITES nebyla účinná v právním řádu ČR. V té době platná legislativa (zák. č. 40/1956 Sb.) nevyžadovala při prodeji chráněných druhů (když papoušek druhu Amazona guildingii byl již v té době zapsán v příloze I. Úmluvy CITES) speciální potvrzení o dovozu tohoto druhu papouška na území ČR. Řádnou kupní smlouvou ze dne 16. 3. 1992 byly 4 ks papoušků převedeny z A. F. na J. R. Následně kupní smlouvou ze dne 10. 9. 1997 převedl J. R. 4 ks papoušků Amazona guildingii ozn. CZ X, CZ X, CZ X a CZ X na žalobce. V době převodu platil § 54 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., který zakazoval bez prokázání původu živočicha chráněného podle mezinárodních úmluv držet, nabízet k prodeji nebo je zpracovávat. Způsob prokázání původu demonstrativně uvedené ustanovení vyjmenovávalo (povoleným dovozem,

povoleným chovem a sběrem, pěstováním v kultuře apod.). Současně nelze přehlédnout tu skutečnost, že u matky předmětného exempláře a rodičů jeho otce se jedná o kusy, které pocházejí evidentně z doby před nabytím účinnosti zákona č. 16/1997 Sb. a tedy chovatel k těmto kusům neměl povinnost uchovávat doklady o jejich nabytí, což se týká A. F. i J. R. Žalobce předložil správním orgánům registrační listy matky předmětného exempláře, tak jako registrační listy rodičů jeho otce. Registrační listy nejsou listinami, které by prokazovaly původ registrovaných exemplářů, neboť jejich účel je zcela jiný (§ 23 zák. č. 16/1997 Sb.) a ani zákon s těmito listy prokázání původu exemplářů nespojuje. To však neznamená, že je lze v řízení o udělení výjimky ze zákazu obchodních činností zcela pominout. Za uvedené situace lze uzavřít, že exempláře matky a rodičů otce předmětného exempláře, tak jako otec předmětného exempláře a předmětný exemplář byly získány (a chovné hejno tak založeno) v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání, což ostatně žalovaný ve svém rozhodnutí ani nezpochybnil.

Od založení chovného hejna v souladu se zákonnými ustanoveními platnými v době získání je však třeba odlišit jeho založení způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě. Žalobce argumentuje tím, že matka předmětného exempláře a rodiče jeho otce byli na území ČR (resp. tehdejší ČSSR či ČSFR) před 16. 3. 1992. Uvedené tvrzení však žalobce nijak neprokazuje a nevyplývá ani z registračních listů či kupní smlouvy ze dne 16. 3. 1992. Také je pouhé ničím nedoložené tvrzení žalobce, že tyto jedinci mohli být na území ČR ještě před zápisem tohoto druhu papouška do přílohy I. Úmluvy CITES. Je jisté, že tyto jedinci byli na území ČR ke dni 16. 3. 1992. Jak se území ČR dostali, však žalobce ve správním řízení neprokázal. Právě způsob, jak byli tyto jedinci dovezeni na území ČR, je rozhodný pro závěr, zda způsob založení hejna nebyl na újmu jeho přežití v přírodě. Skutečnost, že někdo má tyto jedince v držení k určitému datu, ještě nevyklučuje, že je tak mohl získat způsobem, který je na újmu přežití druhu v přírodě. Lze přisvědčit žalobci, že prokázání takové skutečnosti může být velice obtížné (nikoliv dle krajského soudu nemožné), to vše za situace, kdy do účinnosti zákona č. 16/1997 Sb. neměli chovatelé povinnost uchovávat doklady o nabytí chráněných živočichů. Uvedené však nezbavuje povinnosti žalobce v případě žádosti o výjimku z obchodních činností takový způsob nabytí prokázat, to vše za situace, kdy nejasný původ matky předmětného exempláře a rodičů jeho otce (tedy jak se na území ČR dostali) nebyl řádně vyřešen (viz protokol ČIŽP) a v registračních listech je u těchto jedinců stále veden jako „neznámý“. AOPK jako vědecký orgán vydala své negativní stanovisko, ve kterém poukázala na nárůst nelegálních vývozů, zejména vajec tohoto druhu papouška ze země původu (jedná se o endemický druh) v 90. letech (tedy v době uzavření první kupní smlouvy a tedy v době, kdy se jedinci dostali na území ČR) s tím, že mezinárodní obchod je od roku 1975 velmi vzácný, přičemž u držitelů v ČR nikdy nebyl prokázán legální vývoz ze země původu. Uvedené stanovisko AOPK neshledává krajský soud za výraz libovůle či svévole vědeckého orgánu, když sice stručně, avšak dostatečně logicky a přesvědčivě odůvodňuje, proč udělení výjimky z obchodních činností nedoporučuje.

V situaci, kdy není prokázáno, jak se část chovného hejna dostala na území ČR, jedná se o endemický druh čítající cca 700 jedinců, je zaznamenán zvýšení

nelegální vývoz v devadesátých letech a u části hejna je uveden v registračních listech původ neznámý, nelze bez důvodných pochybností hraničících s jistotou uzavřít, že žalobce prokázal, že chovné hejno nebylo získáno způsobem, který nebyl na újmu přežití příslušného druhu ve volné přírodě.

Namítal-li žalobce, že postup správních orgán je naopak proti smyslu Úmluvy, nepovažuje tuto námitku krajský soud za důvodnou, neboť jak již výše uvedl, základem úpravy Úmluvy a tím i Nařízení je ochrana všech druhů ohrožené vyhubením, které jsou nebo mohou být obchodem nepříznivě ovlivňovány s tím, že je stanoven zákaz obchodních činností s těmito druhy, pouze za výjimečných okolností mohou být uděleny výjimky. Právě přísná regulace obchodu s těmito druhy může vést ke chtěnému cíli, tedy zamezit vyhubení těchto druhů živočichů a stanovené zákazy jsou účinným nástrojem k zamezení rozšiřování obchodu s těmito živočichy. Otázka ekonomičnosti chovu pro chovatele je pak zcela irelevantní ve vztahu k ochraně přežití daného druhu. Není-li totiž jasný původ byť části chovného hejna a nelze-li vyloučit, že bylo založeno způsobem, který je na újmu přežití druhu ve volné přírodě, nelze připustit, aby ani potomkům takového hejna byly udělovány výjimky z obchodních činností.

Na základě výše uvedeného též krajský soud dospěl k závěru, že žalobce neprokázal splnění podmínky dle čl. 54 bod 2. Prováděcího nařízení ve vztahu k chovnému hejnu a na předmětný exemplář tak nelze nahlížet jako na exemplář narozený a odchovaný v zajetí.

Pokud žalobce namítá nerespektování zásady legitimního očekávání, pak z obsahu správního spisu nevyplyvá (a ani žalobce uvedené nijak neprokazuje), že by mu v případě chovného hejna byla již dříve udělena výjimka dle čl. 8 odst. 3 Nařízení, neboť z obsahu tohoto spisu vyplývá, že předchozí převody papoušků byly uskutečněny v režimu § 54 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., tedy jiné právní úpravy.

Skutečnost, že správní orgán ve svém rozhodnutí upozornil žalobce na možnost žádat o výjimku z obchodních činností podle jiného písmene odst. 3 článku 8 Nařízení, nepovažuje krajský soud za nezákonný nátlak na žalobce, když z uvedeného upozornění nijak nevyplyvá jeho závaznost vůči žalobci a takový postup nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí správního orgánu, potažmo žalovaného.

Závěr

Pro nedůvodnost žaloby krajský soud dle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

H. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 12. září 2017

Za správnost vyhotovení:
M. Ch.

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu